

DZIENNIK

Departamentowy Łomżyński.

N.º 21.

Dnia 16. Maia 1812.

PREFEKT DEPARTAMENTU ŁOMŻYŃSKIEGO

Dekret JKMcI d. d. 6. Kwietnia r. b. stanowiący, iżby pobór roczny od koni instruktarzem generalnym postanowiony, tylko od istotnych furmanów ciągle furmanką bawiących się, pobierany był, w słowach:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 6. Kwietnia 1812.

FREDERYK AUGUST,

Z BOŻEJ ŁASKI KRÓL SASKI, XIĄŻE WARSZAWSKI etc.

Na wniosek Naszego Ministra Przychodów i Skarbu Xięstwa Warszawskiego, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Pobór roczny instruktarzem generalnym na złoty jeden groszy piętnaście od każdego konia postanowiony, wybierany być tylko ma od istotnych furmanów, ciągle furmanką się bawiących.

Artykuł 2. Włościanie najmujący czasami tylko swych koni pod transport towarów, i obiektów uwalniają się od opłaty powyższego poboru rocznego, i opłacać tylko mają przy każdym szczególnym transporcie towarów i obiektów, zwyczajny pobór od konia po ośm groszy pol. z tem jednak zastrzeżeniem, aby się Urzędowemi zaśwadczeniami swęj miejscowęj Zwierzchności wylegitymowali iako nie są aktualnemi furmanami.

Artykuł 3. Dopelnienie téy Naszey woli Naszemu Ministrowi Przychodów i Skarbu Xięstwa Warszawskiego, zalecamy.

(podp.) FREDERYK AUGUST
przez Króla: Min. Sekr. Stanu STAN. BREZA.
(L. S.) Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Stanu STAN. BREZA.

Do publiczney podaie wiadomości w Departamencie méy Administracyi powierzonym, a to z zlecenia JW. Ministra Przychodów i Skarbu. w Łomży, dnia 10. Maia 1812.

LAGOCKI

WIERZBICKI, S. j.

Dokończenie Instrukcyi JW. Ministra Przychodów i Skarbu dla Władz skarbowych, względem poboru czopowego w miastach i kontroliowania takowego.

§. 47. Ponieważ garniec klarunkowy i spirytusowy, mogą być także używanymi za robocze, zatem takowe Officyaliści protokółniacy mają wyłączyć od podobnego użycia i powinni protokółnie zapowiedzieć posiadaczowi gorzelnii, lub majstrowi, albo pisarzowi, iż garce takowe mają zostawać pod opieczętowaniem Officyalisty skarbowego, i mogą być używane tylko za jego dozwoleń, którego iednak w żadnym razie odmówić nie może, zapisawszy każde ich takowe dozwoleńie, do książeczki fabrykacyney.

§. 48. Protokół w powyższym sposobie uformowany, ma być w iednym exemplarzu zostawiony posiadaczowi gorzelnii, w drugim zachowany, do Akt Urzędu konsumpcyinego, a w trzecim przesłany do przełożoney Władzy, dla weyrzenia i urzędzeń stósowniejszych, a mianowiciey dla polecenia Inspektorom wydziałowym, ażeby ci przy pierwszym obiaździe swoim przekonać się mogli o rzetelności przemiarów, dobroci wyrachowania stósunku opłatowego i oznaczenia kadzi, czyli zaciernic cechą skarbową §. 31. przepisana.

§. 49. Takowe protokółne opisanie, wymierzenia i uregulowania, ma mieć swoje użycie przy każdym następnym formowaniu się nowéy gorzelnii i zakładaniu warsztatów wódczannych nowych. Zaniebduiący fabrykant poprzedniczego takowego wyprotokółowania, a rozpoczynający fabrykacyą jako defraudant będzie uważany i karany.

§. 50. Tam gdzie do fabrykowania wódki używają kartofli, ilość trzech korcy kartofli, służyć ma zaprawidło do opłaty od iednego korca szróty przepisanej.

§. 51. Officyalista skarbowy, winien trzy razy w 24. godzinach, zwiedzać gorzelnie, latem i zimą zapisuiąc zawsze godzinę swoiéy bytności, i stan fabrykacyi, do książki fabrykacyney.

§. 52. Oprócz tego być powinien przytomny zacieraniu aż do odparzenia, i dopilnować ażeby należytość skarbową, natychmiast do Urzędu konsumpcyinego była komportowana.

§. 53. Gdyby się zdarzył przypadek opęknięcia kadki zaciernéy, z robotą, przed wbiciem na garniec, zdarzenie to powinno być przy dwóch sasiadach, podane do protokółu Officyaliście konsumpcyinemu i policyinemu, którzy się iednak wprzód naocznie o tém zdarzeniu przekonać powinni, a na ten czas w zamian opaconego czopowego, które zwracaniem być nie może, dozwoleń będzie fabrykuiącemu zatarcie drugiéy kadzi podobneyze ilości.

§. 54. Kadki powinny być zacierane i na garniec nabiiane podług porządku Numerów, wszelkie przestapienie, za defraudacyą będzie uważane fabrykantowi, a malwersacyą Officyaliście.

§. 55. W zdarzeniu zawakowania którego Numeru kadki, bądź dla potrzeby reparacyi, bądź dla innego użycia, nie tylko ma być w książce fabrykacyney, przyczyna i czas wykonania zapisywane, ale nadto wywód słowny Officyalista skarbowy przy dwóch świadkach i majstrze Belnarzu, zrobić do swoich dowodów powinien. Zaprowadzenie nowych kadek, któreby wprzód nie były przez Officyalistów skarbowych i policyinych przemierzone, ponumerowane i cechą skarbową oznaczone, zupełnie się zakazuje, i przestępujący jako defraudant uważany i ukarany zostanie.

§. 56. Podatek czopowego w żadnym względzie bonifikowanym i zwracanym nie będzie, bądź wódka zostanie wysłaną na wieś albo za granicę, bądź innemu przydarzeniu ulegnie.

§. 57. Przypadki pęknięcia garca, lub wysadzenia czapki, na żaden krok do defalki zasługiwać nie mają, nigdy się bowiem przy roztopnem paleniu nie zdarza szkoda w robocie, tylko w warsztacie.

§. 58. Fabrykant wysylający do innych miast, i za granicę wódkę winien wziąć z Urzędu konsumpcyinego miejscowego, kwit zaświadczaący, który Urząd bez odmowy udzielać mu jest obowiązany, z tego powodu iednak kontroliowanie składów wódki Instrukcyą dotychczasową dla Pisarzów celnych i Exaktorów konsumpcyinych, d. d. 1. Września 1809. a mianowicie §. 33. Nr. 13. 14. i 15. przepisane, tak dla fabrykantów wódki, jako też i szynkarzy, w całej swéy obiętości, i nadal zachowuje się.

§. 59. Nakoniec gdy dotąd opłata podatku czopowego od szynku wódki jest pobierana, zatem zapasy nieopłacone takowe, w końcu miesiąca Maia r. b. u każdego gorzelnika spisane, i do opłaty czopowego według dotychczasowych stopni pociągnięte być powinny.

C. w Miodosytach przy miodzie, lipcu, wiśniaku, maliniaku, dereniaku.

§. 60. Najdalej do 15. Maia r. b. Oficjalista skarbowy, przybrawszy sobie Urzędnika policyjnego, zwiedzi miodosyty, i w nich zrobi protokół, za przyzwaniem właściciela. Protokół ten, ma obejmować wszystkich warzących miody, w miodosycie respective, z zaprowadzeniem, że właściciel miodosytu nie może w przyszłości nikomu pozwalać warzyć tam miodu, bez zgłoszenia się do Urzędu.

§. 61. W miodosycie protokół opisowy ma być zrobiony według następujących przepisów:

a) Powinny być wymierzone kadki, i naczynia secyniowe.
b) Ma być także wymierzony kocioł do warzenia miodu służący, a to inclusive nadstawienia, jeżeli jest bądź metalowego, bądź drewnianego, nad trzonem kotła wyniesionego.

c) Ponieważ ważenie miodu trwa bardzo krótko, zatem kontrola do kadek i naczyń secyniowych musi być przywiązana.

§. 62. Z powodów w §. poprzednim wymienionych, miodosyty mają zostawać pod zamknięciem Urzędnika skarbowego, i robienie w nich nie inaczey, jak tylko za obecnością tego Oficjalisty następować winno.

§. 63. Ponieważ warzenie miodu pospolitego i lipcu, tę ma różnicę, że pierwszy z miodu kruszonego, a drugi tylko z patoki bywa sycony, zatem w książce fabrykanckiej, wyraźnie zamieszczone to być powinno, a w pierwszym razie miód, jako pospolity, zaś w drugim jako lipiec uważany, i do opłaty ciągniony być ma, to jest: pierwszy po gr. 12. drugi po gr. 24. od garca.

§. 64. - Jako każdy miód, na wyrobek syceniowy, sprowadzający w przepisie §. 18. obowiązany został do deklarowania na wagę i miarę garcową ilości sprowadzonej, tak podobnież meldowanie przy syceniu i warzeniu miejsce mieć powinno na wagę i miarę.

§. 65. Robiacy essencye wiśniowe, maliniowe, i dereniowe, powinni Urzędnikowi skarbowemu dać wiadomość, o takowem swoim doczynieniu, i opłacić podatek czopowy po gr. 24. od garca, bądź tako-

we trunki w ich prywatnym zachodzeniu robione będą, bądź gdy wiśniak, maliniak, i dereniak przez miodosyt przechodzi.

§. 66. Przy miodzie wszelakim, nie ma być dawany wzgląd na wystoienie się, chociażby iżby do wystoienia przeznaczone przy miodosycie, i pod kontrolą skarbową zostawały, ale owszem wymiar i opłata od wyrobionego miodu nastąpić ma zaraz w ten czas, gdy fabrykant wywarzony miód z drożdżami zadaie. Nadto przy miodzie żadna defalka, w jakimkolwiek przypadku miejsca mieć nie może.

§. 67. Ponieważ miodosyty zamknięciu Oficjalisty skarbowego poddane zostają, zatem przy nich rewizya żadna nie może mieć miejsca, bo przy rozebraniu miodu Oficjalista skarbowy będzie zawsze przytomny.

§. 68. Posiadacz miodosytu, obowiązany jest mieć książkę fabrykacyjną zawsze na podręczu, aby wnięty Oficjalista skarbowy, który codziennie po deklaracye zgłaszać się ma, zapisywał stan działania i zapasów miodosytu.

ROZDZIAŁ IV. O trunkach przywożonych do miasta.

§. 69. Trunki przywiezione do miasta, albo przychodzą z miast innych krajowych za kwitami zaświadczającymi przez Urzędników skarbowych wydawanymi, lub z zagranicy za kwitami celnymi komor pogranicznych, albo nakoniec ze wsi bez kwitów takowych.

§. 70. W pierwszym i drugim razie kwity zaświadcżające celne, akceptowane być mają bez żądania powtórnej opłaty czopowego, w trzecim zaś wszelkie trunki do miasta wchodzące, bez podobnych kwitów zaświadcżających, lub celnych, kwalifikować się muszą do ściągnięcia opłaty czopowego prawem naznaczonego:

od piwa bez różnicy a gr. 4. od wódki także bez różnicy a gr. 26. od miodu pospolitego a gr. 12. od lipcu, wiśniaku, maliniaku, i dereniaku a gr. 24. za garniec;

Dotychczasowa zasada, mająca miejsce rozróżnienia trunków do miasta sprowadzonych, przez dominia, prawo debitu mające, i przez obcych jest zniesiona, a zatem wszelki trunek bez kwitu zaświadcżającego, lub celnego do miasta wchodzący, podpada obliczeniu i pobraniu podatku czopowego, tak jak gdyby był ze wsi nawieziony.

§. 71. Wydawanie kwitów zaświadcżających, na trunki do wywozu bądź za granicę, bądź do innych miast, Oficjalistom skarbowym dozwolone, spadają na odpowiedzialność tychże Oficjalistów z osoby majątku i kaucyi w przypadkach dowiedzionego nadużycia.

§. 72. Dla tego Oficjalista skarbowy, kwit zaświadczaący wy-
dający, winien w nim wyrazić ilość garcy trunku, conto i numer re-
gistru deklaracyjnego, niemniéj numer i datę pod któremi opłata czo-
powego zapercptowana została, zaniębuiący tego, podpada kassacyi,
bez żadnéj explikacyi.

§. 73. Każdy do miasta przywozący trunek winien z nim zaię-
nać przed izbę expedycyjną, i czekać zamierzenia i ściagnienia poda-
tku skarbowego, lub też złożyć kwit zaświadczaący. Sprowadzenie
trunków do miasta nocną porą, zupełnię się zakazuje. Tak w pier-
wszym iak i w drugim przypadku nie zastosowanie się do powyższego
przepisu, uważane będzie za defraudacyą.

ROZDZIAŁ V. O szynkowniach, składach i dystrylatorach.

§. 74. Wszyscy szynkuiący trunki, utrzymuiący składki i dystryla-
torya wódczanne w mieście, i w miejscach kontroli Urzędu konsum-
pcyjnego podlegających, nie mogą mieć żadnych trunków, któreby czo-
powego podatku nie opłacili, Oficjalista skarbowy na takowe miejsca
winien mieć szczególniejszą bacznosc i częste w nich czynić rewizye.

§. 75. Kontrola dla szynkuiących trunki, iako też mających ma-
gazyny składowe i dystryllatorya, zostawia się taż sama, iaka w §. 33.
Nr. 13. 14. i 15. Instrukcyi dla Pisarzów celnych i Exaktorów konsum-
pcyjnych d. d. r. Września 1809. jest przepisana.

§. 76. Pod też samą kontrolę, należeć mają dystryllatorowie, któ-
rzy wódkę na spiritus wyrabiaią, lub ią syropami, essencyami likiero-
wemi zadają.

§. 77. Składnicy i dystryllatorowie przy wysyłaniu trunków do in-
nych miast, również kwitów zaświadczaących używać mają, w któ-
rym conto i numer rejestru deklaracyjnego wyrażony bydz powinien.

§. 78. Nakoniec wszelkie dawniejsze przepisy, w eżem nie są
przeciwnie niniejszey Instrukcyi mają bydz na dal zachowywane.

w Warszawie, dnia 3. Kwietnia 1812.

Matuszewicz, Min. Skarb.

J. Czyżewski, S. J. M. S.

Intendentura

Dóbr i Lasów Narodowych Departamentu Łomżyńskiego

Gdy w ciągu roku bieżącego 1812. wielu z pomiędzy WW. Dzier-
żawców dóbr narodowych tutejszego Departamentu, nie dopełniwszy
przyjętych na siebie kontraktami obowiązków, tak przez nie złożenie

dośćatecznych poręk skarb zabezpieczających, iako też przez nie wy-
płacenie należnych od nich rat dzierżawnych, wręście przez odmówienie
przyięcia summ dzierżawnych podług etatu, nie kwalifikuiącemi do dal-
szey dzierżawy bydz się okazali; przeto przywódcząc do skutku wyrok
exmissyi na wyraźny rozkaz JW. Kommissarza Nadzwyczajnego Kró-
lewskiego do Departamentu Łomżyńskiego Referendarza w Radzie Sta-
nu z dnia 7. b. m. sobie udzielony, uwiadamia Publicznosc, iż nastę-
pujące dobra narodowe:

w Okręgu II. 1. w Ekonomii Czołtkowlkiej Folwarki:

1. Czołtków. 2. Wersle. 3. Pawlowka. 4. Woytoftwo Przerosl.

2. w Ekonomii Wigierkiej Folwarki.

1. Hutta. 2. Papiernia. 3. Stary. 4. Nowy.

3. w Ekonomii Łabienkiej Folwark:

1. Perstun.

w Okręgu III. 1. w Ekonomii Kalwaryjskiej Folwarki:

1. Possudoniszki. 2. Possudonie male.

2. w Ekonomii Kadaryjskiej Folwarki:

1. Eyszeryszki. 2. Grygaliszki.

3. w Ekonomii Mackowskiej Folwarki:

1. Zyrwiny. 2. Zegaryszki.

4. w Ekonomii Rudawskiej Folwark: Pryga.

5. w Ekonomii Udryjskiej Folwark Kiże.

6. w Ekonomii Ludwinowskiej Folwark Michniewo.

w Okręgu IV. 1. w Ekonomii Michalińskiej Folwark Michalin.

w Okręgu V. 1. w Ekonomii Kidulskiej Folwark Kidule z Atty-
nencyami.

2. w Ekonomii Boczkienickiej Folwarki:

1. Boczkienikele. 2. Pogiernów.

3. w Ekonomii Leśnictwo Folwark Meyszty.

Przeznaczone są na nowe od dnia 1. Czerwca r. b. zadzierżawie-
nie przez publiczną licytacyą lub z wolney ręki na trzy po sobie nastę-
pne lata, to jest: od dnia 1. Czerwca r. b. do tegoż dnia 1815. wszy-
scy więc mający intencyą dobra wspomniane dzierżawić, wzywają się,
aby w dniu 24. b. m. i roku w Warszawie w Biórze Przes. Dyrekcyi
generalney Dóbr i Lasów Narodowych, z potrzebnymi do dzierżawienia
dóbr narodowych dowodami kwalifikacyi, stawili się, gdzie tak o wy-
ciagach intraty, iako też o warunkach, pod któremi też dobra zadzier-

zawionemi być mają poinformowani i do podania swych offert przypuszczeni zostana. w Łomży, dnia 8. Maia 1812.

Stempczyński.

Kruszewski, Z. S.

INTENDENTURA Dóbr i Lasów Narodowych Depart. Łomżyńskiego.

Gdy w ciągu roku bieżącego 1814, wielu z pomiędzy WW. Dzierżawców dóbr narodowych, tutejszego Departamentu, nie dopełniwszy przyiętych na siebie kontraktami obowiązków, tak przez nie złożenie dostatecznych poręk skarb zabezpieczających, iako też przez nie wypłacenie należnych od nich rat dzierżawnych, wreszcie przez odmówienie przyjęcia summ dzierżawnych podług etatu, nie kwalifikującemi do dalszey dzierżawy być się okazali, przeto przywodząc do skutku wyrok exmissyi na wyraźny rozkaz JW. Kommissarza Nadzwyczajnego Król. do Depart. Łomżyńskiego, Referendarza w Radzie Stanu z dnia 7. b. m. sobie udzielony, uwiadamia Publiczność, iż następujące dobra narodowe:

w Okręgu I. w Ekonomii Łomżyńskiej Folwark Dębowo,

w Okręgu III. w Ekonomii Kalwaryjskiej Folwark Zimna Krynica,

w Okręgu IV. w Ekonomii Rudawskiej Folwark Litwańszczyzna

przeznaczone są na nowe od dnia 1. Czerwca roku b. zadzierżawienie, przez publiczną licytacją lub z wolney ręki, na trzy następujące po sobie lata, to jest: od dnia 1. Czerwca r. b. do tegoż dnia 1815, wszyscy więc mający intencją dobra wspomniane dzierżawić, wzywają się, aby w dniu 24. b. m. i r. w Łomży w Biórze Intendentury Dóbr i Lasów Narodowych potrzebnemi do dzierżawienia dóbr narodowy dowodami kwalifikacyi stawili się, gdzie tak wyciągach intraty, iako też o warunkach, pod któremi też dobra zadzierżawionemi być mają, poinformowani i do podania swych offert przypuszczeni zostana. w Łomży, dnia 8. Maia 1812.

Stempczyński.

Kruszewski, Z. S.

PREFEKT DEPARTAMENTU ŁOMŻYŃSKIEGO

Nadesłany sobie przez Sąd Policji poprawczyj wydziału Kalwaryjskiego, opis zbiegłego z pod aresztu z Wierzbołowa nieślakiego Dawida Szmeretowicza o fałszowanie paszportów obwinionego, w Dzienniku Departamentowym umieszczając, zalecam wszystkim Władzom Administracyi Policyinym, iżby pomienionego zbiega śledzić, i schwytanego pod ściłą strażą do Kalwaryi odebrać starali się. w Łomży, dnia 12. Maia 1812.

LASOCKI.

WIERZBICKI, S. j.

Opis Fizognomii Dawida Szmeretowicza z Wierzbołowa zbiegłego z transportu o zfałszowanie paszportów obwinionego.

Dawid Szmeretowicz ma lat około 24 urody średniój, chuderlawy, twarzy ściągłej, nosa garbatego spiczastego, włosów na głowie czarnych kędzierzawych, wąsy i broda mała takiegoż koloru, oczu czarnych, przy ucieczce był ubrany w zwyczajną żydowską suknię czarną, w trzewi, koch i czapkę zwyczajną masyfistową czarną żydowską, mowę ma prędką i trochę szepielliwą, w Kalwaryi dnia 25. Junii 1812.